

Rådet for Dyreforsøg

Retningslinjer vedrørende standardiserede belastninger af dyr i forsøg

Rådet for Dyreforsøg tager særskilt stilling til alle ansøgninger efter individuel bedømmelse. Generelle retningslinjer er vejledende med hensyn til ansøgningers udformning, og fritager ikke ansøger for forpligtigelsen til nøje at beskrive alle påvirkninger, som dyrene planlægges udsat for. Det er alene tilladelsens ordlyd, som fastlægger omfanget af de tilladte procedurer.

Nærværende retningslinjer beskriver standardiserede procedurer og påvirkninger, som hyppigt indgår i ansøgninger om forsøg med dyr. Belastninger inden for de beskrevne rammer kan forventes godkendt som led i dyreforsøg, såfremt ansøgningen ikke også omfatter særlige forhold, som taler herimod, f.eks. eksistens af en mere skånsom metode til opfyldelse af samme formål. De beskrevne belastninger kan under særlige omstændigheder fraviges, men kun efter præcis beskrivelse af de specielle forhold, som taler herfor.

Retningslinjer for faste og afmålt fodring af mus og rotter i forsøg

Mus og rotter opstaldes som regel med fri adgang til føde og vand døgnet rundt, dvs. foder indtages ad libitum. Ved faste forstås her den procedure, at disse dyr unddrages adgang til foder i en afgrænset periode. Dyrene har i perioden fri adgang til vand. Afmålt fodring (restricted feeding) er en metode til ændring af forsøgsdyrs vægtskurve; i proceduren indgår typisk daglige fodermængder, som er uforenelige med normal tilvækst. Disse indtages på kort tid. Afmålt fodring omfatter således daglig faste i størstedelen af døgnets timer.

Faste af forsøgsdyr kan iværksættes med forskellige formål, f.eks. at tømme dele af mave-tarmkanalen, i stofskifteforsøg at tilvejebringe en bestemt metabolisk/fysiologisk tilstand, eller i adfærdsforsøg at øge motivationen til bestemte reaktioner.

Ansøgninger skal indeholde et præcist formål for faste med en præcis angivelse af den/de fasteperiode(r), som ønskes anvendt i forsøgene. Faste skal så vidt muligt foregå i dyrenes inaktive periode (i døgnrytmens lysperiode). Der skal altid redegøres for, at formålet med de i ansøgningen beskrevne undersøgelser ikke kan opnås ved en fasteperiode, som er kortere end den ansøgte.

Et voksent dyr må under en fasteperiode maksimalt tabe 20% af legemsvægten. Ved afmålt fodring må vægttabet højst være 20% set i forhold til vægten af et tilsvarende dyr af samme stamme, alder og køn. Ved længerevarende faste skal det i ansøgningen angives, hvorledes man sikrer særligt tilsyn med og vurdering af dyrenes velfærd. Såfremt faste anvendes som led i adfærdsforsøg, skal ansøger godtgøre, at der ikke i stedet kan anvendes anden form for motivation, f.eks. fodring med andre fodertyper under forsøgene (godbidder).

Faste udgør en belastning, som er afhængig af dyrets genetiske baggrund, dyrets metaboliske tilstand i udgangssituationen, samt fastens længde og placering i forhold til døgnrytme. Hos voksne dyr kan ubehag og lidelse variere fra let til betydelig. Drægtige og lakterende dyr, diende unger, samt unge dyr i vækst er særligt følsomme for faste, hvorfor vurderingen af belastningsgraden hos sådanne dyr eksplicit skal tage hensyn hertil.